

Návrhy odvolateliiek

- zrušiť rozsudok v rozsahu, v akom sa ho týkajú dôvody tohto odvolania,
- rozhodnúť s konečnou platnosťou vo veci alebo vrátiť vec späť Všeobecnému súdu na rozhodnutie a
- uložiť Rade nahradiť trovy konania vrátane trov konania pred Všeobecným súdom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolanie sa týka sporných nekonvenčných ropných obmedzení, sporných obmedzení v odvetví kapitálového trhu a sporných obmedzení právnych nárokov, tak ako sú uvedené v nariadení Rady č. 833/2014 ⁽¹⁾ a/alebo rozhodnutí Rady 2014/512/SZBP ⁽²⁾.

Odvolateľky uvádzajú sedem odvolacích dôvodov:

Prvý odvolací dôvod: Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia keď konštatoval, že Rada pri prijatí sporných nekonvenčných ropných obmedzení dodržala článok 296 ZFEÚ.

Druhý odvolací dôvod: Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že pri prijatí sporných obmedzení v oblasti kapitálového trhu Rada dodržala článok 296 ZFEÚ.

Tretí odvolací dôvod: Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že medzi spornými nekonvenčnými ropnými obmedzeniami a cieľom, ktoré sledujú, existuje racionálna súvislosť.

Štvrtý odvolací dôvod: Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že sporné nekonvenčné ropné obmedzenia neporušujú základné práva odvolateliiek a to vlastnícke právo a právo na vykonávanie podnikania.

Piaty odvolací dôvod: Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že sporné obmedzenia právnych nárokov nie sú neprimerané a nijako inak neporušujú základné právo odvolateliiek na vlastníctvo.

Šiesty odvolací dôvod: Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že sporné obmedzenia kapitálového trhu sú v súlade so zásadou proporcionality a neporušujú základné právo odvolateliiek na vykonávanie podnikania.

Siedmy odvolací dôvod: Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že sporné nekonvenčné ropné obmedzenia a sporné obmedzenia kapitálového trhu sú odôvodnené bezpečnostnými výnimkami Dohody o partnerstve a spolupráci medzi EÚ a Ruskom a Všeobecnej dohody o clách a obchode WTO.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 833/2014 z 31. júla 2014 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na konanie Ruska, ktorým destabilizuje situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 229, 2014, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady 2014/512/SZBP z 31. júla 2014 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na konanie Ruska, ktorým destabilizuje situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 229, 2014, s. 13).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour administrative (Luxembursko)
30. novembra 2018 – B, C, D/Administration des contributions directes**

(Vec C-749/18)

(2019/C 93/37)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour administrative

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťky, odporkyne v konaní o vzájomnom odvolaní: B, C, D

Odporkyňa, odvolateľka v konaní o vzájomnom odvolaní: Administration des contributions directes

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa články 49 a 54 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu týkajúcej sa režimu daňovej integrácie, ktorá na jednej strane umožňuje konsolidáciu daňových výsledkov spoločností tej istej skupiny, pričom dovoľuje výlučne vertikálnu daňovú integráciu medzi materskou spoločnosťou rezidentom alebo tuzemskou stálou prevádzkarňou materskej spoločnosti nerezidenta a jej dcérskymi spoločnosťami rezidentmi, a ktorá na druhej strane rovnakým spôsobom bráni výlučne horizontálnej daňovej integrácii len dcérskych spoločností tak materskej spoločnosti nerezidenta, ktorá nemá tuzemskú stálu prevádzkareň, ako aj materskej spoločnosti rezidenta alebo nerezidenta, ktorá má tuzemskú stálu prevádzkareň?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, majú sa články 49 a 54 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bránia tej istej právnej úprave členského štátu týkajúcej sa režimu daňovej integrácie, a najmä prísnemu oddeleniu režimu vertikálnej integrácie (medzi zastrešujúcou materskou spoločnosťou a jej priamymi alebo nepriamymi dcérskymi spoločnosťami) a režimu horizontálnej integrácie (medzi dvomi alebo viacerými dcérskymi spoločnosťami rezidentmi zastrešujúcej materskej spoločnosti, ktorá sa nezúčastňuje daňovej integrácie) na základe tejto právnej úpravy, a z nej vyplývajúcej povinnosti najprv ukončiť už existujúcu vertikálnu daňovú integráciu a až potom môcť vytvoriť horizontálne daňovo integrovanú skupinu, a to za predpokladu,
  - že vertikálna daňová integrácia so zastrešujúcou integrujúcou materskou spoločnosťou na vnútroštátnej úrovni, ktorá je rezidentom dotknutého členského štátu (súčasne predstavujúcou sprostredkujúcu dcérsku spoločnosť vo vzťahu k hlavnej materskej spoločnosti, ktorá je rezidentom iného členského štátu) a dcérskymi spoločnosťami rezidentmi zastrešujúcej materskej spoločnosti bola vytvorená už skôr z dôvodu, že právna úprava dotknutého členského štátu umožňovala len vertikálnu daňovú integráciu, aby bolo možné priznať nárok na uplatnenie režimu bez ohľadu na to, či má zastrešujúca materská spoločnosť sídlo v inom členskom štáte,
  - že sesterským spoločnostiam integrujúcej zastrešujúcej materskej spoločnosti z dotknutého členského štátu (a teda aj dcérskym spoločnostiam zastrešujúcej materskej spoločnosti, ktorá je rezidentom iného členského štátu) sa odopiera právo na uplatnenie existujúcej daňovej integrácie z dôvodu založeného na vzájomnej nezlučiteľnosti oboch režimov daňovej integrácie – vertikálnej a horizontálnej a
  - že zahrnutie uvedených sesterských spoločností do rozsahu konsolidácie daňových výsledkov medzi spoločnosťami skupiny by znamenalo ukončenie už existujúcej vertikálnej daňovej integrácie – s negatívnymi daňovými dôsledkami, ktoré sú s ním spojené z dôvodu nedodržania minimálnej doby trvania integrácie ustanovenej vnútroštátnou právnou úpravou – a vytvorenie novej horizontálnej daňovej integrácie, aj keď by integrujúcou spoločnosťou rezidentom (na úrovni ktorej by sa konsolidovali daňové výsledky daňovo integrovaných spoločností) bola stále tá istá spoločnosť?
3. V prípade kladnej odpovede aj na druhú otázku, majú sa články 49 a 54 ZFEÚ v spojení so zásadou potrebného účinku práva Únie vykladať v tom zmysle, že bránia tej istej právnej úprave členského štátu týkajúcej sa režimu daňovej integrácie, a najmä uplatneniu lehoty, podľa ktorej musí byť akákoľvek žiadosť o priznanie nároku na uplatnenie režimu daňovej integrácie bezpodmienečne podaná na príslušný orgán pred koncom prvého zdaniteľného obdobia, pre ktoré sa požaduje uplatnenie tohto režimu, a to za predpokladu,
  - že podľa kladných odpovedí na prvé dve otázky táto právna úprava vylúčila spôsobom, ktorý nie je zlučiteľný so slobodou usadiť sa, horizontálnu daňovú integráciu medzi výlučne dcérskymi spoločnosťami tej istej materskej spoločnosti a zmenu existujúcej vertikálnej daňovo integrovanej skupiny prostredníctvom začlenenia sesterských spoločností integrujúcej spoločnosti do skupiny,

- že vnútroštátna správna prax a judikatúra dotknutého členského štátu boli pred uverejnením rozsudku [Súdneho dvora Európskej únie] z 12. júna 2014 (spojené veci C-39/13, C-40/13 a C-41/13) ustálené v zmysle uznania platnosti uvedenej právnej úpravy,
- že po uverejnení rozsudku z 12. júna 2014 a pred koncom roka 2014 viaceré spoločnosti podali žiadosť o pripojenie k existujúcej daňovo integrovanej skupine prostredníctvom umožnenia horizontálnej daňovej integrácie s integrujúcou spoločnosťou existujúcej skupiny, pričom sa odvolávali na rozsudok z 12. júna 2014, a
- že táto žiadosť sa vzťahuje nielen na zdaňovacie obdobie roku 2014, stále prebiehajúce v čase podania žiadosti, ale aj na predchádzajúce zdaňovacie obdobie roku 2013, počínajúc ktorým zúčastnené spoločnosti spĺňali všetky hmotnoprávne podmienky zlučiteľné s právom Únie na priznanie nároku na uplatnenie režimu daňovej integrácie?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Amsterdam (Holandsko)
3. decembra 2018 – A, B/C

(Vec C-750/18)

(2019/C 93/38)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Amsterdam

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: A, B

Žalovaný: C

Prejudiciálna otázka

V akom zmysle sa má vykladať smernica 93/13/EHS ⁽¹⁾ – a najmä v nej zakotvená zásada kumulatívneho účinku – pri posúdení, či suma náhrady škody uložená spotrebiteľovi, ktorý si nesplnil svoje povinnosti (ďalej len „podmienka o zmluvnej pokute“) je v zmysle bodu 1 písm. e) prílohy tejto smernice neprimerane vysoká, a síce v prípade, v ktorom ide o podmienky o zmluvnej pokute, ktoré nadväzujú na rôzne porušenia odlišnej povahy, ktorých sa osoba vzhľadom na ich charakter nemusí dopustiť spoločne a v konkrétnom prípade k tomu ani nedošlo?

⁽¹⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Korneuburg (Rakúsko)
30. novembra 2018 – Bulgarian Air Charter Limited/NE

(Vec C-758/18)

(2019/C 93/39)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesgericht Korneuburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Bulgarian Air Charter Limited